

زیارتی که دو سه ریال آب می خورد

۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۳ ساعت ۱۳:۲۵

رفتن از تهران به بغداد و از بغداد به بمبئی و بازگشت با کشتی به بوشهر، اگر گاهی پیاده راه پیماید و گاهی سوار مال‌های یک چاروادار مهربان بشود و سپس سوار کشتی‌های بادبانی خلیج فارس، در حدود دو الی سه تومان برایش تمام خواهد شد

در دوره قاجار، گروه زوار یکی از گروه‌های به اصطلاح دورگرد یا پیاده‌رو محسوب می‌شدند. این گروه از افراد که شامل افرادی از شهرهای مختلف ایران بودند، به دلیل عقاید مذهبی خود، شهرهای مذهبی از جمله کربلا را به مقصد زیارت انتخاب می‌کردند. زیارت در آن دوره کاری بسیار سخت، زمانبر و در عین حال کم هزینه بود.

«اما طبقه دوره گردی که تعدادش بیشتر است، زوار می‌باشند. تعداد زیادی مردان و زنان زوار را دیده و با آنها گفتگو کرده‌ام که بعضی از کابل می‌آمدند و برخی از دهلی و کشمیر. بیشترشان برای زیارت مزار امام حسین (ع) به کربلا می‌رفتند و تقریباً همه روستاییان فقیر بودند که با خوش خلقی، سختی‌های روزگار را تحمل می‌کردند و اما در مورد هزینه‌هایی که چنین مسافرت‌هایی دربردارد، فرصت یافتم که تحقیق بکنم. یک مهتر عرب حساب می‌کرد که رفتن از تهران به بغداد و از بغداد به بمبئی و بازگشت با کشتی به بوشهر، اگر گاهی پیاده راه پیماید و گاهی سوار مال‌های یک چاروادار مهربان بشود و سپس سوار کشتی‌های بادبانی خلیج فارس بشود مشروط بر اینکه در کشتیرانی کمک کند، در حدود دو الی سه تومان برایش تمام خواهد شد.»

منبع: ژوزف آرتور دو گوبینو، سه سال در آسیا، ترجمه عبدالرضا هوشنگ مهدوی، تهران، نشر قطره ۱۳۸۳، ص ۲۹۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49629/خورد-می-آب-ریا-سه-دو-زیارتی>